

valimine tähendab, et küsimus on ühenduse õiguses juba reguleeritud ja seda on Euroopa Liidu Kohtu praktikas selgitatud ning et see oli järelikult ilmselge, või tähendab see, et kuna algatati uus menetlus, ei olnud küsimust täielikult selgitatud ja et järelikult oli endiselt vajalik paluda Euroopa Kohtul selle üle eelotsusemenetluses otsustada?

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 13. augustil 2019 – Crewprint Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Kohtuasi C-611/19)

(2020/C 95/07)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Crewprint Kft.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas direktiivi 2006/112 (¹) asjassepuutuvate sätetega[, mis käsitlevad käibemaksu mahaarvamist,] ja neutraalse maksustamise põhimõttega on kooskõlas riigisisene tõlgendus ja tava, mille kohaselt maksuhaldur ei anna poolte vahel sõlmitud majandustehingu suhtes õigust [käibemaksu maha arvata] põhjusel, et ta peab pooltevahelise õigussuhte vormi (töövõtuleping) pettuseks, kuna sellega kaasneb mahaarvamisoigus, ning seega liigitab selle suhte vastavalt [üldise maksukorralduse seaduse] § 1 lõikele 7 tegevuseks (vahendustegevuseks), mis ei anna mahaarvamisoigust, kuna ta leiab, et poolte tegevuse eesmärk on maksustamise vältimine, sest arve saaja tegevus ei pea tingimata olema [selles ettevõtlusvormis], kuna ta oleks võinud seda teha ka vahendajana. Kas sellega seoses on [käibemaksu mahaarvamise] kohaldamise tingimuseks maksukohustuslaste kohustus valida maksustamise seisukohast selline majandustegevuse vorm, mis tähendab nende jaoks suuremat maksukoormust, või kas asjaolu, et nad valivad oma lepinguvabadust kasutades ja muudel kui maksuõiguse kohaldamise eesmärkidel omavahelise majandustegevuse lepinguvormi, millega kaasneb ka tagajärg, mida nad ei ole taotlenud ja mis seisneb õiguses maksu maha arvata, on kuritarvitus?
- 2) Kas direktiivi 2006/112 asjassepuutuvate sätetega[, mis käsitlevad käibemaksu mahaarvamist,] ja neutraalse maksustamise põhimõttega on kooskõlas riigisisene tõlgendus ja tava, mille kohaselt juhul, kui maksukohustuslane, kes soovib kasutada [käibemaksu mahaarvamise] õigust, vastab [selle mahaarvamise] sisulistele nõuetele ja vorminõuetele ning on enne lepingu sõlmimist võtnud nõutavad meetmed, ei anna maksuhaldur talle õigust käibemaksu maha arvata, kuna maksuhaldur leiab, et ahela loomine ei ole majanduslikust seisukohast vajalik ja kujutab endast seega kuritarvitust, sest vaatamata sellele, et alltöövõtja on võimeline teenuseid osutama, tellib ta neid maksustatava teokoosseisuga mitte seotud põhjustel teistelt alltöövõtjatelt, ja seetõttu, et maksukohustuslane, kes soovib kasutada [käibemaksu mahaarvamise] õigust, oli tellimuse vastuvõtmise ajal teadlik, et kuna alltöövõtjal puuduvad vastavad töötajad ja vahendid, kasutab ta teenuse osutamiseks omakorda alltöövõtjaid? Kas vastust mõjutab asjaolu, et maksukohustuslane või alltöövõtja on kaasanud ahelasse alltöövõtja, kellega neil on otsene seos või kellega neil on isiklik või korralduslik side (isiklik tutvus, sugulus- ja hõimlusside või sama omanik)?

- 3) Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, siis kas nõue, et faktilised asjaolud tuleb kindlaks määrata objektiivsete faktide põhjal, on täidetud juhul, kus menetluses, milles maksuhaldur leiab, et [käibemaksu mahaarvamise] õigust kasutada sooviva maksukohustuslase ja tema alltöövõtja vaheline majanduslik suhe on ebaratsionaalne ja põhjendamatu, peab maksuhaldur seda faktiks ainult osa alltöövõtja töötajate ütluste põhjal, määramata objektiivsete faktide alusel kindlaks lepingu esemeks oleva majandustegevuse tunnuseid, selle eriasjaolusid ja asjaomast majanduslikku konteksti, ning kuulamata ära maksukohustuslase ja ahelasse kuuluvate alltöövõtjatest ettevõtjate otsustusõigusega juhte, ning kas sel juhul on asjassepuutuv see, kas maksukohustuslasel või ahela liikmetel on suutlikkus teenuseid osutada ja kas selleks on vaja kaasata ekspert?
- 4) Kas direktiivi 2006/112 sätete ja tõhususe põhimõttega on kooskõlas riigisisene tõlgendus ja tava, mille kohaselt juhul, kui sisulised nõuded ja vorminõuded [käibemaksu mahaarvamiseks] on täidetud ning on võetud [mõistlikult] nõutavad meetmed, peab maksuhaldur niisuguste asjaolude põhjal, mille puhul Euroopa Kohtu otsuste kohaselt ei ole [käibemaksu mahaarvamise] õigustatud ja mis ei ole objektiivsed, tõendatuks maksupettuse ega anna [käibemaksu mahaarvamise] õigust üksnes seetõttu, et need asjaolud tervikuna esinevad piisavalt suurel arvul tuvastatud ahela liikmete puhul?

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Sigrid Dickmanns'i 23. augustil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 11. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-538/18: Sigrid Dickmanns versus EUIPO

(Kohtuasi C-631/19 P)

(2020/C 95/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Sigrid Dickmanns (esindaja: advokaat H. Tettenborn)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Liidu Kohus (kuues koda) jättis 5. veebruari 2020. aasta määrusega apellatsioonkaebuse rahuldamata ja määras, et kohtuvaidluse kaotanud pool kannab ise oma kulud.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari)
4. septembril 2019 – BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. versus Nemzeti Adó- és
Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Kohtuasi C-656/19)

(2020/C 95/09)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága